

POSTANOWIENIE

Dnia 14 października 201 Or.

Sąd Okręgowy w Koszalinie w VI Wydziale Gospodarczym w składzie:

Przewodniczący: **SSO Marek Ciszewski (spr.)**

Sędziowie: **SSO Maria Błaszczyk**

SSO Krystyna Szóstak - Werner

protokolant: asystent sędziego Magdalena Matwiej

po rozpoznaniu w dniu 14 października 201 Or. w Koszalinie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy ze skargi **TEC LINER spółki z ograniczoną**

odpowiedzialnością w Poznaniu

z udziałem **Zakładu Wodociągów i Kanalizacji spółki z**

ograniczoną odpowiedzialnością w Wałczu i
Per Aarsleff Polska spółki z ograniczoną
odpowiedzialnością w Warszawie

na skutek skargi TEC LINER sp. z o.o. w Poznaniu na postanowienie Krajowej Izby Odwoławczej z dnia 30 lipca 201 Or., sygn. akt KIO/1539/10

postanawia

I. odrzucić zażalenie TEC LINER sp. z o.o. w Poznaniu na postanowienie Sądu Okręgowego w Koszalinie z dnia 23 września 2010r., sygn. akt VI Gz 61/10;

II. odrzucić skargę TEC LINER sp. z o.o. w Poznaniu na postanowienie Krajowej Izby Odwoławczej z dnia 30 lipca 2010r., sygn. akt KIO/1539/10.

UZASADNIENIE

TEC LINER sp. z o.o. z siedzibą w Poznaniu wniosła skargę na postanowienie Krajowej Izby Odwoławczej z dnia 30 lipca 2010r., sygn. akt KIO/1539/10 w przedmiocie odrzucenia odwołania od czynności zamawiającego - Zakładu Wodociągów i Kanalizacji sp. z o.o. z siedzibą w Wałczu, przy udziale Per Aarsleff

Polska sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie. Wraz ze skargą skarżącą złożyła wniosek o zwolnienie od kosztów sądowych w zakresie opłaty od skargi.

Postanowieniem z dnia 23 września 201 Or. Sąd Okręgowy w Koszalinie zwolnił spółkę TEC LINER w Poznaniu od opłaty sądowej od skargi powyżej kwoty 10.000 zł i oddalił wniosek w pozostały zakres.

Zarządzeniem z dnia 23 września 201 Or. wezwano skarżącego do uzupełnienia braków formalnych skargi poprzez uiszczenie opłaty sądowej w kwocie 10.000 zł w terminie 7 dni od doręczenia wezwania pod rygorem odrzucenia skargi. Skarżący wezwanie otrzymał w dniu 28 września 2010r., lecz nie uiszczył żądanej opłaty sądowej. Spółka TEC LINER w Poznaniu złożyła natomiast zażalenie na rozstrzygnięcie w przedmiocie wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych, wnosząc o uchylenie zaskarżonego postanowienia w punkcie II i zwolnienie w całości skarżącego od ponoszenia kosztów - opłaty od skargi z dnia 23 sierpnia 201 Or.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Zażalenie na postanowienie w przedmiocie rozstrzygnięcia o kosztach sądowych jest niedopuszczalne, a skarga jako nieopłacona podlega odrzuceniu.

Zgodnie z art. 198a ust. 1 ustawy z dnia 29 stycznia 2004r. prawo zamówień publicznych (Dz. U. 10.113.759 ze zm.) na orzeczenie Izby stronom oraz uczestnikom postępowania odwoławczego przysługuje skarga do sądu. W postępowaniu toczącym się wskutek wniesienia skargi stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 17 listopada 1964r. - Kodeks postępowania cywilnego o apelacji, jeżeli przepisy wskazanego rozdziału ustawy z dnia 29 stycznia 2004r. prawo zamówień publicznych nie stanowią inaczej (ust. 2).

Sąd Okręgowy właściwy do rozpoznania skargi działa zatem jako Sąd II instancji. W niniejszej więc sprawie postanowienie Sądu Okręgowego z dnia 23 września 201 Or. w przedmiocie zwolnienia spółki TEC LINER od opłaty sądowej od skargi powyżej kwoty 10.000 zł i oddalenia wniosku w pozostałej części, zapadło w postępowaniu przed Sądem Okręgowym w Koszalinie, jako sądem drugiej instancji. Kodeks postępowania cywilnego, w art. 394 § 1 kpt. 2, przewiduje dopuszczalność zażalenia na postanowienie, którego przedmiotem jest odmowa zwolnienia od kosztów sądowych, jednakże jedynie wówczas, gdy jest to orzeczenie sądu pierwszej instancji. W przedmiotowej sprawie, jak zostało zaznaczone, Sąd Okręgowy, skoro orzeka w postępowaniu apelacyjnym, działa jako sąd II instancji, wobec czego na przedmiotowe rozstrzygnięcie nie przysługuje środek zaskarżenia. Tym samym uznać należało, iż wniesione zażalenie jest niedopuszczalne z mocy ustawy i podlega odrzuceniu. W tej zaś sytuacji Sąd Okręgowy nie dokonuje oceny merytorycznej zgłoszonych przez skarżącego zarzutów, jakkolwiek należy zauważyć, iż zarówno w zażaleniu, jak też w samym wniosku, skarżąca nie wskazała okoliczności istotnych, które upoważniałyby do przyznania zwolnienia od kosztów

sądowych, samo zaś ubieganie się o takie zwolnienie może budzić wątpliwości w i kontekście wiarygodności spółki, jako wykonawcy zamówienia publicznego, znacznej wartości.

Mając powyższe na względzie Sąd Okręgowy na podstawie art. 373 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. zażalenie, jako niedopuszczalne odrzucił.

W dalszej kolejności nadmienić należy, iż skarga na orzeczenie Krajowej Izby Odwoławczej powinna czynić zadość wymaganiom przewidzianym dla pisma procesowego oraz zawierać oznaczenie zaskarżonego orzeczenia, przytoczenie

zarzutów, zwięźle ich uzasadnienie, wskazanie dowodów, a także wnioski o uchylenie orzeczenia lub o zmianę orzeczenia w całości lub w części.

Jeżeli zaś pismo procesowe obejmujące skargę nie może otrzymać prawidłowego biegu wskutek niezachowania warunków formalnych, przewodniczący wzywa skarżącego, pod rygorem zwrócenia pisma, do poprawienia lub uzupełnienia go w terminie tygodniowym pod rygorem odrzucenia. Skargę wniesioną po upływie terminu lub niedopuszczalną z innych przyczyn, jak również skargę, której braków strona nie uzupełniła w terminie Sąd na posiedzeniu niejawnym odrzuca, stosowanie do treści art. 198e ust. 1 w/w ustawy.

W przedmiotowej sprawie skarżąca została wezwana zarządzeniem z dnia 23 września 2010r. do usunięcia braków formalnych skargi poprzez uiszczenie opłaty sądowej od skargi w kwocie 10.000 zł, w terminie 7 dni pod rygorem odrzucenia. Wezwanie doręczono w dniu 28 września 2010r., i do dnia wydania niniejszego

¹ postanowienia, wyznaczona opłata nie została wniesiona. Trzeba wskazać, że wniesienie, niedopuszczalnego z mocy ustawy zażalenia, nie spowodowało przerwania biegu terminu wyznaczonego na wniesienie opłaty. Uznać zatem należy, iż brak formalny skargi, polegający na jej nieopłaceniu, nie został usunięty w wyznaczonym terminie, który upłynął w dniu 5 października 2010r., a tym samym zaistniała podstawa do odrzucenia skargi.

Mając powyższe na względzie, na podstawie art. 198e ust. 1 ustawy z dnia 29 stycznia 2004r. prawo zamówień publicznych orzeczono jak w punkcie II sentencji postanowienia.